

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/184/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203330
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4212203330.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: L. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., E. školy XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zast. HKP Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 331, o zaplatenie 1.183,69 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 2. apríla 2014 č. k. 14C/123/2014-65 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,61 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 165,70 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 137, § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 OSP a uviedol, že sa viedlo konanie o zaplatenie 1.183,69 eura s príslušenstvom. Uznesením č. k. 14C/123/2014-54 zo dňa 05. 02. 2014 súd zrušil platobný rozkaz č. k. 15Ro/98/2012-20 zo dňa 12. 03. 2012 v celom rozsahu a konanie pre späťvzatie návrhu na začatie konania v zmysle § 96 OSP zastavil. Rozhodnutie o trovách konania ponechal na osobitné uznesenie po právoplatnosti predmetného rozhodnutia. Uznesenie č. k. 14C/123/2014-54 zo dňa 05. 02. 2014 nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 03. 2014. Písomným podaním zo dňa 25. 02. 2014 si vedľajší účastník na strane odporcu uplatnil náhradu trov konania vo výške 165,70 eura, pozostávajúcu z dvoch úkonov právnej služby po 61,41 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie zo dňa 10. 05. 2012 - vznesenie námietky premlčania), 2x režijný paušál po 7,63 eura a náhrada DPH. Keďže navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť po tom, ako mu bola doručená námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane odporcu, súd mal za to, že späťvzatie návrhu na začatie konania bolo podmienené práve vznesenou námietkou premlčania, a preto je potrebné vysloviť, že zastavenie konania zaviniel navrhovateľ. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti trov je pritom závislé od konkrétnej okolnosti veci. V danom prípade k späťvzatiu návrhu došlo po vznesení námietky premlčania pohľadávky navrhovateľa vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník vo veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje, pričom tento využil svoje právo dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom. Medzi trovy konania patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené súd podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, postupujúc v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za

poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a to za prevzatie veci a prípravu zastúpenia, vychádzajúc z uplatnenej istiny podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. sumu 61,41 eura, za písomné vyjadrenie podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. sumu 61,41 eura, režijný paušál 2 x 7,63 eura (rok 2012) a náhradu DPH, celkove teda titulom trov konania sumu 165,70 eura. Pri výpočte hodnoty jedného úkonu právnej pomoci súd vychádzal z hodnoty predmetu sporu, t.j. zo sumy 1.183,69 eura.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, odôvodniac ho nesprávnym právnym posúdením veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania vôľu odporcu, o prejednávanej príhode nemá žiadnu vedomosť a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Poukázal na rozhodnutia krajských súdov, v ktorých uviedli, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené. Navrhovateľ má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov poukazuje na § 137 OSP a na ustanovenie Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia súdneho dvora EÚ. Navrhovateľ k uvedenému uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade bola namiesto aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 OSP, keďže je zrejmé, že ide o drobný spor, pričom trovy právneho zastúpenia sú značne neprimerané k výške žalovanej pohľadávky. Vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami. Vzhľadom na uvedené súd nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške zjavne neúmernej výške istiny a povahe trov konania. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 eura s DPH.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premičania, obsahujúcim relevantnú právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka, ktorá mala za následok späťvzatie návrhu na začatie konania. V predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Súd v tomto konaní o trovách konania správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Stanovisko navrhovateľa popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považuje za účelové a zjavne nesprávne a tiež odporujúce zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 46,49 eura.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 220 OSP zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporcovi domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.183,69 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 390,31 eura od 16. 10. 2009 do zaplataenia a trov konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 13. 10. 2004 uzatvoril postupca s odporcom zmluvu, na základe ktorej postupca poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Vzhľadom k tomu, že odporca neplnil splátky úveru riadne a včas, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy.

Navrhovateľ podal návrh na súde dňa 20. 02. 2012 a dňa 12. 03. 2012 súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz pod č. k. 15RO/98/2012-20. Dňa 07. 06. 2012 oznámilo Spotrebiteľské združenie OSA vstup do konania ako vedľajší účastník, v ktorom zároveň vzniesol námietku premlčania. Podaním zo dňa 06. 11. 2012 vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň žiadal o vrátenie súdneho poplatku. Uznesením zo dňa 05. 02. 2014 č. k. 14C/123/2014-54 súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Komárno č. k. 15Ro/98/2012-20 zo dňa 12. 03. 2012 v celom rozsahu a konanie zastavil. Rozhodol, že o trovách konania súd rozhodne osobitným rozhodnutím po právoplatnosti tohto uznesenia. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa dňa 02. 04. 2014 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 165,70 eura na účet právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 142 až 150 ustanovuje pravidlá pre rozhodovanie súdu o náhrade trov konania. Pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania). V prípade rozhodovania o náhrade trov konania pri plnom úspechu vo veci je táto zásada výslovne uvedená v § 142 ods. 1 OSP. Pojem „účelnosť“ použitý v tomto ustanovení treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými.

Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach alebo zrejma snaha zvýšiť náklady konania protistrane (viď nález Ústavného súdu Českej republiky z 25. 3. 2014 sp. zn. I. ÚS 3819/13 dostupný na www.concourt.cz).

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva. Z obsahu spisu v predmetnej veci vyplýva, že vedľajší účastník v danej veci vstúpil do konania po vydaní platobného rozkazu (v čase, keď platobný rozkaz nebol doručený odporcovi), pričom v oznámení o vstupe do konania zároveň vzniesol námietku premlčania a následne došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Oznámením tretieho subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného v štádiu skráteneho (rozkazného) konania však nenastávajú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu. Vylučuje to zmysel a účel inštitútu vedľajšieho účastníctva v spojení so zmyslom a účelom inštitútu skráteneho konania. Neprichádza preto do úvahy ani podanie odporu proti platobnému rozkazu takýmto subjektom (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. októbra 2013, sp. zn. 6 Cdo 357/2012). Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že ak nemôže vedľajší účastník vstúpiť do skráteneho konania, trovy konania spojené so vstupom tohto účastníka v rozkaznom konaní nemožno považovať za účelne vynaložené trovy konania, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd ešte dodáva, že súd doposiaľ nerozhodol o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a odporcu.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon

právnej pomoci - podanie odvolania proti výroku o trovách konania vo výške 1 hodnoty právneho úkonu vypočítanej zo základu 165,70 eura, teda 9,96 (1/2 z 16,60 + DPH) + režijný paušál 8,04 eura + DPH, spolu v sume 19,61 eura.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.